

22. LEMA

Ahmet Türkan tarafından yazıldı

Cumartesi, 27 Nisan 2024 19:43 - Son Güncelleme Cumartesi, 27 Nisan 2024 19:43

Yirmiikinci Lem'a

                       

Isparta'nın âdil vâlisine ve adliyesine ve zabıtasına.. en mahrem ve en has ve hâlis kardeşlerime mahsus olarak yirmi iki sene evvel Isparta'nın Barla nahiyesinde iken yazdığım gâyet mahrem bu Risaleciğimi Isparta milletiyle ve hükûmetiyle alâkadarlığını gösterdiği için takdim ediyorum. Eğer münasib görülse, ya yeni veya eski harfle daktilo ile birkaç nüsha yazılsın ki, yirmibeş otuz senedir esrarımı arıyanlar ve tarassud edenler de anlasınlar ki; gizli hiçbir sırrımız yok. Ve en gizli bir sırrımız, işte bu Risaledir; bilsinler!

Said Nursî

İşarat-ı Selâse

Onyedinci Lem'anın Onyedinci Notasının Üçüncü Mes'elesi iken, suallerinin şiddet ve şümulüne ve cevaplarının kuvvet ve parlaklığına binaen, Otuz Birinci Mektub'un Yirmiikinci Lem'ası olarak lemeât'a karıştı. Lem'alar bu Lem'aya yer vermelidirler. Mahremdir; en has ve hâlis ve sâdik kardeşlerimize mahsustur.

                                           

22. LEMA

Ahmet Türkan tarafından yazıldı

Cumartesi, 27 Nisan 2024 19:43 - Son Güncelleme Cumartesi, 27 Nisan 2024 19:43

□□□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□ □□□□ □□□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□ □□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□
□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□ □□□□□□ □□□□□□ □□□□

Bu Mes'ele "Üç İşaret"tir.

BİRİNCİ İŞARET: Şahsıma ve Risale-i Nur'a ait mühim bir سوال.

Çoklar tarafından deniliyor ki: Sen, ehl-i dünyanın dünyasına karışmadığın halde, nedendir ki, her fırsatta onlar senin âhiretine karışıyorlar. Halbuki hiçbir hükûmetin kanunu, târik-üd dünya ve münzevîlere karışmıyor?

Elcevap: Yeni Said'in bu suale karşı cevabı sükûttur. Yeni Said:

sh: » (L:159)

"Benim cevabımı kader-i İlâhî versin" der. Bununla beraber mecburiyetle, emaneten istiâre ettiği Eski Said'in kafası diyor ki: Bu suale cevap verecek, Isparta vilâyetinin hükûmetidir ve şu vilâyetin milletidir. Çünkü bu hükûmet ve şu millet, benden çok ziyade bu سوالin altındaki mânâ ile alâkadardırlar. Madem binler efradı bulunan bir hükûmet ve yüzbinler efradı bulunan bir millet benim bedelime düşünmeye ve müdafaa etmeye mecburdur. Ben neden lüzumsuz olarak müddeîlerle konuşup müdafaa edeyim. Çünkü dokuz senedir ben bu vilâyetteyim; gittikçe daha ziyade dünyalarına arkamı çeviriyorum. Hiçbir halim de mestur kalmamış. En gizli, en mahrem Risalelerim dahi hükûmetin ve bazı meb'usların ellerine geçmiş. Eğer ehl-i dünyayı telâşa ve endişeye düşürecek dünyevî bir karışmak hâlim ve karıştırmak teşebbüsüm ve fikrim olsaydı, bu vilâyet ve kazalardaki hükûmet, dokuz sene dikkat ve tecessüs ettikleri halde ve ben de çekinmiyerek yanıma gelenlere esrarımı beyan ettiğim halde, hükûmet bana karşı sükût edip ilişmediler. Eğer milletin ve vatanın saadet ve istikbaline zarar verecek bir kabahatim varsa, dokuz seneden beri vâlisinden tut, köy karakol kumandanına kadar kendilerini mes'ul eder. Onlar kendilerini mes'uliyetten kurtarmak için, hakkımda habbeyi kubbe yapanlara karşı, kubbeyi habbe yapıp beni müdafaa etmeye mecburdurlar. Öyle ise bu سوالin cevabını onlara havale ediyorum.

Amma şu vilâyetin milleti, umumiyetle benden ziyade beni müdafaa etmek mecburiyetleri şundandır ki; bu dokuz senedir hem kardeş, hem dost, hem mübarek olan bu milletin hayat-ı ebediyesine ve kuvvet-i îmanîyesine ve saadet-i hayatiyesine bilfiil ve maddeten te'sirini gösteren yüzer Risalelerle çalıştığımızı ve hiçbir dağdağa ve zarar, hiç kimseye o Risaleler yüzünden gelmediği ve hiçbir garazkârane tereşsuhat-ı siyasiye ve dünyeviye görülmediği ve "Lillahilhamd" şu Isparta vilâyeti, eski zamanın Şam-ı Şerîfinin mübarekiyeti ve Âlem-i İslâmın medrese-i umumîsi olan Mısır'ın Câmi-ül-Ezher'i mübârekiyeti nev'inden, kuvvet-i îmaniye ve salâbet-i dîniye cihetinde bir mübârekiyet makamını Risale-i Nur vasıtasıyla kazanarak; bu vilâyette, îmanın kuvveti lâkaydlığa ve ibadetin iştîyakı sefahete hâkim olmasını ve umum vilâyetlerin fevkinde bir meziyet-i dindarâneyi Risale-i Nur bu vilâyete kazandırdığından, elbette bu vilâyetteki umum insanlar, hatta faraza dinsizi de olsa, beni ve Risale-i Nur'u müdafaaya mecburdur. Onların çok ehemmiyetli müdafaa hakları içinde, benim gibi vazifesini bitirmiş ve "Lillahilhamd" binlerle Şâkirdler benim gibi bir âcizin yerinde çalışmış ve çalıştığı hengâmda, ehemmiyetsiz cüz'î hakkım beni müdafaaya sevketmiyor. Bu kadar binlerle dâvâ vekilleri bulunan bir adam, kendi dâvâsını kendi müdafaa etmez.

İKİNCİ İŞARET: Tenkidkârâne bir suale cevaptır.

sh: » (L:160)

Ehl-i dünya tarafından deniliyor ki: Sen neden bizden küstün? Bir defa olsun hiç müracaat etmeyip sükût ettin? Bizden şiddetli şekvâ edip "Bana zulmediyorsunuz!" diyorsun. Halbuki bizim bir prensibimiz var, bu asrın muktezası olarak hususî düsturlarımız var. Bunların tatbikini sen kendine kabul etmiyorsun. Kanunu tatbik eden zâlim olmaz, kabul etmiyen isyan eder. Ezcümle: Bu asr-ı hürriyette ve bu yeni başladığımız cumhuriyetler devrinde, müsavat esası üzerine tahakküm ve tagallübü kaldırmak düsturu, bizim bir kanun-u esasîmiz hükmüne geçtiği halde, sen kâh hocalık, kâh zahidlik suretinde teveccüh-ü âmmeyi kazanarak, nazar-ı dikkati kendine celbederek, hükûmetin nüfuzu haricinde bir kuvvet, bir makam-ı içtimâî elde etmeye çalıştığın, zâhir halin ve eski zamandaki mâcera-yı hayatının delâletiyle anlaşılıyor. Bu hal ise, -şimdiki tabîr ile; burjuvaların müstebidane tahakkümleri içinde hoş görünebilir. Fakat bizim tabaka-i avâmın intibahiyle ve galebesiyle tezahür eden tam sosyalizm ve bolşevizm düsturları, bizim daha ziyade işimize yaradığı için, o sosyalizm düsturlarını kabul ettiğimiz halde, senin vaziyetin bize ağır geliyor, prensiplerimize muhalif düşüyor. Onun için sana verdiğimiz sıkıntıdan şekvâya ve küsmeye hakkın yoktur?

Elcevap: Hayat-ı içtimâîye-i beşeriyede bir çığır açan, eğer kâinattaki kanun-u fitrata muvâfık

22. LEMA

Ahmet Türkan tarafından yazıldı

Cumartesi, 27 Nisan 2024 19:43 - Son Güncelleme Cumartesi, 27 Nisan 2024 19:43

hareket etmezse; hayırlı işlerde ve terakkide muvaffak olamaz. Bütün hareketi şer ve tahrip hesabına geçer. Madem kanun-u fıtrata tatbik-i harekete mecburiyet var; elbette fıtrat-ı beşeriyeyi değiştirmek ve nev-i beşerin hilkatindeki hikmet-i esasiyeyi kaldırmakla, mutlak müsavat kanunu tatbik edilebilir. Evet ben, neseben ve hayatça avam tabakasındayım. Ve meşreben ve fikren "Müsâvât-ı hukuk" mesleğini kabul edenlerdenim. Ve şefkaten ve İslâmiyetten gelen sırr-ı adâlet ile, burjuva denilen tabaka-i havassın istibdad ve tahakkümlerine karşı eskiden beri muhâlefetle çalışanlardayım. Onun için bütün kuvvetimle adâlet-i tâmmeye lehinde, zulüm ve tagallübün ve tahakküm ve istibdadın aleyhindeyim.

Fakat nev-i beşerin fıtratı ve sırr-ı hikmeti, müsâvât-ı mutlaka kanununa zıddır. Çünkü Fâtır-ı Hakîm, kemal-i kudret ve hikmetini göstermek için, az bir şeyden çok mahsulât aldırır ve bir sahifede çok kitablara yazdırır ve birşey ile çok vazifeleri yaptırdığı gibi, beşer nev'i ile de binler nev'in vazifelerini gördürür.

İşte o sırr-ı azîmdendir ki: Cenab-ı Hak, insan nev'ini binler nevileri sünbül verecek ve hayvanatın sair binler nevileri kadar tabakat gösterecek bir fıtratta yaratmıştır. Sair hayvanat gibi kuvalarına, lâtifelerine, duygularına had konulmamış; serbest bırakıp hadsiz makamatta gezecek istidat verdiği için, bir nevi iken binler nevi hükmüne geçtiği içindir ki, arzın halifesi ve kâinatın neticesi ve zîhayatın sultanı hükmüne geçmiştir.

sh: » (L:161)

İşte nev-i insanın tenevvünün en mühim mâyesi ve zenbereği; müsabaka ile, hakiki îmanlı fazilettir. Fazileti kaldırmak, mahiyet-i beşeriyenin tebdîliyle, aklın söndürülmesiyle, kalbin öldürülmesiyle, ruhun mahvedilmesiyle olabilir. Evet şu hürriyet perdesi altında müdhiş bir istibdad taşıyan şu asrın gaddar yüzüne çarpılmaya lâayık iken; ve halbuki o tokada müstahak olmayan gâyet mühim bir zatın yanlış olarak yüzüne savrulan kâmilâne şu sözün:

Ne mümkün zulm ile, bîdâd ile, imha-yı hürriyet;

Çalış idraki kaldır, muktedirsən âdemiyetten.

22. LEMA

Ahmet Türkan tarafından yazıldı

Cumartesi, 27 Nisan 2024 19:43 - Son Güncelleme Cumartesi, 27 Nisan 2024 19:43

Sözünün yerine, bu asrın yüzüne çarpmak için ben de derim:

Ne mümkün zulmile, bîdâd ile, imha-yı hakikat;

Çalış kalbi kaldır, muktedirsен âdemiyetten.

Veyahûd:

Ne mümkün zulmile, bîdâd ile, imha-yı fazilet;

Çalış vicdanı kaldır, muktedirsен âdemiyetten.

Evet, îmanlı fazilet, medâr-ı tahakküm olmadığı gibi, sebep-i istibdad da olamaz. Tahakküm ve tagallüb etmek, faziletsizliktir. Ve bilhassa ehl-i faziletin en mühim meşrebi, acz ve fakr ve tevazu ile hayat-ı içtimaiye-i beşeriyeye karışmak tarzındadır. "LillahilHamd" bu meşreb üstünde hayatımız gitmiş ve gidiyor. Ben kendimde fazilet var diye fahr suretinde dâvâ etmiyorum. Fakat nîmet-i İlâhiyyeyi tahdis suretinde, şükretmek niyetiyle diyorum ki: Cenab-ı Hak fazl ve keremiyle, ulûm-u îmanîye ve Kur'aniyeye çalışmak ve fehmetmek faziletini ihsan etmiştir. Bu ihsan-ı İlâhîyi bütün hayatımda "LillahilHamd" tevfik-i İlâhî ile şu millet-i İslâmiyenin menfaatine, saadetine sarfederek; hiçbir vakit vasıta-i tahakküm ve tagallüb olmadığı gibi, ekser ehl-i gafletçe matlub olan teveccüh-ü nas ve hüsn-ü kabul-ü halk dahi, mühim bir sırra binaen benim menfûrumdur; onlardan kaçıyorum. Yirmi sene eski hayatımı zâyî ettiği için onları kendime muzır görüyorum. Fakat Risale-i Nur'u beğenmelerine bir emare biliyorum, onları küstürmüyorum.

İşte ey ehl-i dünya! Dünyanıza hiç karışmadığım ve prensiplerinizi hiçbir cihet-i temasım bulunmadığı ve dokuz sene esarettteki bu hayatımın şEhadetiyle yeniden dünyaya karışmaya hiçbir niyet ve arzum yokken, bana eski bir mütegalib ve daima fırsatı bekliyen ve fikr-i istibdat ve tahakkümü taşıyan bir adam gibi yapılan bunca tarassud ve tazyikiniz, hangi kanun iledir? Hangi maslahat iledir? Dünyada hiçbir hükûmet böyle fevk-al-kanun ve hiçbir ferdin tasvîbine mazhar olmıyan bir muameleye müsaade etmediği halde, bana

sh: » (L:162)

karşı yapılan bu kadar bed muamelelere, yalnız değil benim küsmem, belki eğer bilse nev-i beşer küser, belki Kâinat küsüyor!..

ÜÇÜNCÜ İŞARET: Mağlatalı dîvânesine bir sual.

Bir kısım ehl-i hüküm diyorlar ki: Madem sen bu memlekette duruyorsun; şu memleketin cumhurî kanunlarına inkıyad etmek lâzım gelirken sen neden inziva perdesi altında kendini o kanunlardan kurtarıyorsun? Ezcümle; şimdiki hükûmetin kanununda, vazife haricinde bir meziyeti, bir fazileti kendine takıp, onunla bir kısım millete tahakküm edip nüfuzunu icra etmek, müsavat esasına istinad eden cumhuriyetin bir düsturuna münâfidir. Sen neden vazifesiz olduğun halde elini öptürüyorsun? Halk beni dinlesin diye hodfuruşane bir vaziyet takınıyorsun?

Elcevap: Kanunu tatbik edenler evvelâ kendilerine tatbik ettikten sonra başkasına tatbik edebilirler. Siz kendinize tatbik etmediğiniz bir düsturu başkasına tatbik etmekle, herkesten evvel siz düsturunuzu, kanununuzu kırılıyorsunuz ve karşı geliyorsunuz. Çünkü bu müsavat-ı mutlaka kanunun bana tatbikini istiyorsunuz. Ben de derim: Ne vakit bir nefer, bir müşîrin makam-ı içtimaîsine çıkarsa ve milletin o müşîre karşı gösterdikleri hürmet ve teveccühe iştirak ederse.. ve onun gibi, o teveccüh ve hürmete mazhar olursa veyahût o müşîr, o nefer gibi âdîleşirse ve o neferin sönük vaziyetini alırsa.. ve o müşîrin vazife haricinde hiçbir ehemmiyeti kalmazsa.. hem eğer, en zeki ve bir ordunun muzafferiyetine sebebiyet veren bir erkân-ı harb reisi, en aptal bir neferle teveccüh-ü ammede ve hürmet ve muhabbette müsavata girerse; o vakit sizin bu müsavat kanununuz hükmünce bana şöyle diyebilirsiniz: "Kendine hoca deme! Hürmeti kabul etme! Faziletini inkâr et! Hizmetçine hizmet et! Dilencilere arkadaş ol!"

Eğer deseniz: Bu hürmet ve makam ve teveccüh, vazife başında olduğu vakte mahsustur ve vazifedarlara hastır. Sen vazifesiz bir adamsın; vazifedarlar gibi milletin hürmetini kabul edemezsin!

Elcevap: Eğer insan yalnız bir cesedden ibaret olsa.. ve insan dünyada lâyetmûtâne daimî kalsa.. ve kabir kapısı kapansa.. ve ölüm öldürülse.. o vakit vazife yalnız askerlik ve idare

22. LEMA

Ahmet Türkan tarafından yazıldı

Cumartesi, 27 Nisan 2024 19:43 - Son Güncelleme Cumartesi, 27 Nisan 2024 19:43

memurlarına mahsus kalırsa; sözünüzde dahi bir mânâ olurdu. Fakat madem insan yalnız ceseden ibaret değil. Cesedi beslemek için; kalb, dil, akıl, dimağ koparılıp o cesede yedirilmez. Onlar imha edilmez. Onlar da idare ister.

Ve madem kabir kapısı kapanmıyor ve madem kabrin öbür tarafındaki endişe-i istikbal her ferdin en mühim mes'elesidir. Elbette milletin

sh: » (L:163)

itaat ve hürmetine istinad eden vazifeler, yalnız milletin hayat-ı dünyeviyesine ait içtimaî ve siyasî ve askerî vazifelere münhasır değildir. Evet yolculara seyahat için vesika vermek bir vazife olduğu gibi, ebed tarafına giden yolculara da hem vesika, hem o zulümatlı yolda nur vermek öyle bir vazifedir ki, hiçbir vazife o vazife kadar ehemmiyetli değildir. Böyle bir vazifenin inkârı, ölümün inkârıyla ve her gün ██████████ dâvâsını, cenazelerinin mührüyle imza edip tasdik eden otuzbin şahidin şهادetini tekzib ve inkâr etmekle olur. Madem mânevî hâcât-ı zaruriyeye istinad eden mânevî vazifeler var. Ve o vazifelerin en mühimmi, ebed yolunda seyahat için pasaport varakası; ve berzah zulümatında kalbin cep feneri; ve saadet-i ebediyenin anahtarı olan îmandır ve îmanın ders ve takviyesidir. Elbette o vazifeyi gören ehl-i mârifet herhalde küfrân-ı nîmet suretinde kendine edilen nîmet-i İlâhiyyeyi ve fazilet-i îmaniyeyi hiçe sayıp, sefiherler ve fâsıkların makamına sukut etmeyecektir. Kendini, aşağıların bid'alariyle, sefahetleriyle bulaştırmıyacaktır!.. İşte beğenmediğiniz ve müsavatsızlık zannettiğiniz inziva bunun içindir.

İşte bu hakikatla beraber, beni işkence ile taciz eden sizin gibi enaniyette ve bu kanun-u müsavâtı kırmakta firavunluk derecesinde ileri giden mütekebbirlere karşı demiyorum. Çünkü mütekebbirlere karşı tevazu, tezellül zannedildiğinden, tevazu etmemek gerektir. Belki ehl-i insaf ve mütevazi ve âdil kısmına derim ki: "Ben felillahilhamd kendi kusurumu, aczimi biliyorum. Değil müslümanlar üstünde mütekebbirane bir makam-ı ihtiram istemek, belki her vakit nihayetsiz kusurlarımı, hiçliğimi görüp, istiğfar ile teselli bulup, halklardan ihtiram değil, dua istiyorum. Hem zannederim benim bu mesleğimi, benim bütün arkadaşlarım biliyorlar. Yalnız bu kadar var ki: Kur'an-ı Hakîm'in hizmeti esnasında ve hakaik-i îmaniyenin dersi vaktinde o hakaik hesabına ve Kur'an şerefine o makamın iktiza ettiği izzet ve vakar-ı ilmiyeyi ders vaktinde muhafaza edip, başımı ehl-i dalâlete eğmemek için, o izzetli vaziyeti muvakkaten takınıyorum. Zannederim, ehl-i dünyanın kanunlarının haddi yoktur ki, bu noktalara karşı çıkabilsin!

Cây-ı hayret bir tarz-ı muamele: Malûmdur ki; her yerde ehl-i maarif, marifet ve ilim noktasında

22. LEMA

Ahmet Türkan tarafından yazıldı

Cumartesi, 27 Nisan 2024 19:43 - Son Güncelleme Cumartesi, 27 Nisan 2024 19:43

muhakeme eder. Nerede ve kimde marifet ve ilmi görse, meslek itibariyle ona karşı bir dostluk ve bir hürmet besler. Hatta düşman bir hükûmetin bir profesörü bu memlekete gelse, ehl-i maarif, onun ilim ve marifetine hürmeten onu ziyaret ederler ve ona hürmet ederler. Halbuki İngiliz'in en yüksek meclis-i ilmiyesinin, Meşihat-ı İslâmiye'den sorduğu altı سوالin cevabını, altıyüz kelime ile Meşihat-ı İslâmiye'den istedikleri zaman, bura maarifinin hürmetsizliğine uğrayan bir ehl-i marifet, o altı suale altı kelime ile mazhar-ı takdir olmuş bir cevap

sh: » (L:164)

veren ve ecnebilerin en mühim ve hükemaların en esaslı düsturlarına hakikî ilim ve marifetle muaraza edip galebe çalan ve Kur'andan aldığı kuvvet-i marifet ve ilme istinaden Avrupa feylesoflarına meydan okuyan ve hürriyetten altı ay evvel İstanbul'da hem ülemayı ve hem de mekteblileri münazaraya davet edip kendisi hiç sual sormadan suallerine noksansız olarak doğru cevap veren (Hâşiye) ve bütün hayatını bu milletin saadetine hasreden ve yüzer Risale, o milletin Türkçe olan lisaniyle neşredip o milleti tenvir eden.. hem vatandaş, hem dindaş, hem dost, hem kardeş bir ehl-i marifete karşı en ziyade sıkıntı veren ve hakkında adavet besleyen ve belki hürmetsizlik eden; bir kısım maarif dairesine mensub olanlarla az bir kısım resmî hocalardır. İşte gel bu hâle ne diyeceksin? Medeniyet midir? Maarifperverlik midir? Vatanperverlik midir? Milliyetperverlik midir? Cumhuriyetperverlik midir? Hâşâ! Hâşâ! Hiç hiçbirşey değil. Belki bir kader-i İlâhîdir ki, o kader-i İlâhî, o ehl-i mârifet adamın dostluk ümid ettiği yerden adavet gösterdi ki, hürmet yüzünden ilmi riyaya girmesin ve ihlâsı kazansın.

Hâtıme

Kendimce cây-ı hayret ve medâr-ı şükran bir taarruz:

Bu fevkalâde enaniyetli ehl-i dünyanın enaniyet işinde o kadar hassasiyet var ki, eğer şuuren olsa idi, keramet derecesinde veyahud büyük bir deha derecesinde bir muamele olurdu. O muamele de şudur: Kendi nefsim ve aklım bende hissetmedikleri bir parça riyakârane enaniyet vaziyetini, onlar enaniyetlerinin hassasiyet mizaniyle hissediyorlar gibi, şiddetli bir surette ben hissetmediğim enaniyetimin karşısına çıkıyorlar. Bu sekiz dokuz senede, sekiz dokuz defa tecrübem var ki, onların zalîmane bana karşı muamelelerinin vukuundan sonra, kader-i İlâhîyi düşünüp "Ne için bunları bana musallat etti" diye nefsimin desiselerini arıyordum. Her defada, ya nefsim şuursuz olarak enaniyete fitrî meyletmiş veyahud bilerek beni aldatmış, anlıyorum. O vakit kader-i İlâhî, o zalimlerin zulmü içerisinde hakkımda adâlet etmiş, derdim. Ezcümle: Bu yazın arkadaşlarım güzel bir ata beni bindirdiler. Bir seyrangâha gittim. Şuursuz olarak nefsimde

22. LEMA

Ahmet Türkan tarafından yazıldı

Cumartesi, 27 Nisan 2024 19:43 - Son Güncelleme Cumartesi, 27 Nisan 2024 19:43

hodefüruşane bir keyf arzusu uyanmakla ehl-i dünya öyle şiddetli o arzumun karşısına çıktılar ki, yalnız o gizli arzuyu değil, belki çok iştihalarımı kestiler. Hatta ezcümle, bu defa Ramazandan sonra, eski zamanda gâyet büyük, kudsî bir imamın bize karşı gaybî kerametiyle iltifatından

(Haşiye): Yeni Said diyor ki: Şu makamda Eski Said'in iftihakârane söylediği şu sözlere ben iştirak etmiyorum. Bu Risalede sözü ona verdiğim için susturamıyorum. Enaniyetlilere karşı bir parça enaniyetini göstereyim diye sükût ediyorum.

sh: » (L:165)

sonra kardeşlerimin takva ve ihlâsları ve ziyaretçilerin hürmet ve hüsn-ü zanları içinde -ben bilmeyerek- nefsim müftehirane, güya müteşekkiraneye perdesi altında riyakârane bir enaniyet vaziyetini almak istedi. Birden bu ehl-i dünyanın hadsiz hassasiyetle ve hatta riyakârlığın zerrelerini de hissedebilir bir tarzda, birden bana iliştiler. Ben Cenab-ı Hakk'a şükrediyorum ki, bunların zulmü bana bir vasıta-i ihlâs oldu.

□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□ □□□□ □□□□□□□□ □□*□□□□ □□□□ □□□□ □□□□□□□□
□□□□□□□□□□□□ *

□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□ □□□□□□ □□□ □□□□□□□□ □□□ □□□□□□□□□□
□□ □□□□□□□□ □□□□□ □□□□ □□ □□□□□□□□□□□□ □□ □□□□□□□□ □□□□□ □□□□□□□□□□□□□□

22. LEMA

Ahmet Türkan tarafından yazıldı

Cumartesi, 27 Nisan 2024 19:43 - Son Güncelleme Cumartesi, 27 Nisan 2024 19:43

000000 00000000000000 000000 00 00000000000000 000000 000000 00000 00 00000000000000
000000 000000

00000000 000000 0000000 000000000000 000 000000 00000 000000 000 000000000000
0000000000